

4

Το μωρό μας

Το μωρό μας

Δεν είναι πολλές μέρες που ήρθαν από την κλινική η μαμά με το μωρό μας.

Άλλο δεν κάνει τούτο το μωρό από το να κοιμάται και να κλαίει όταν πεινάει.

- Πολύ κλασιάρικο είναι, λέω στον πατέρα μου.
- Μα πώς να μας εξηγήσει ότι πεινάει; Δεν έχει άλλον τρόπο, μου λέει, ο πατέρας.

Το μωρό κουνάει τα χέρια του πέρα δώθε. Ο πατέρας βάζει το δάχτυλό του στη χουφτίτσα του. Κι εκείνο το σφίγγει.

- Δύναμη που έχει! λέει ο πατέρας με θαυμασμό.

- Κι εγώ μπορώ. Και πιο δυνατά ακόμα, του λέω.

- Μα βέβαια, μου απαντάει. Δεν είστε το ίδιο. Εσύ είσαι πολύ πιο δυνατός. Κι ακόμα ξέρεις και μιλάς.

Όταν είμαστε μόνοι με τον αδερφό μου, βάζω κι εγώ το δάχτυλό μου στη φούχτα του.

Κι αυτός το σφίγγει. Για την ώρα είναι το μόνο παιχνίδι που ξέρει.

*Άννα Γκέρτσου-Σαρρή
Διασκευή*

Το μωρό μας

Το μωρό μας το καλό
τ' αγκαλιάζω, το φιλώ.
Έχει μόνο ένα δοντάκι
και γελά σαν γεροντάκι.

Τι καλόκαρδο μωρό!
Φανταστείτε το γαμπρό.
Φανταστείτε το πατέρα
και παππούλη κάποια μέρα.

Γ. Κρόκος